

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Tel: (06-1) 443-5573 Fax: (06-1) 443-5733
IRM: 33-104, 33-140 IRM Fax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 17624/2008. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva, diószdi lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) 32/2008. (VII. 9.) számú állásfoglalása megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

elutasítom.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (a továbbiakban: Ket.) 109. § (2) bekezdésére – fellebbezésnek helye nincs, az ellen közvetlen bírósági felülvizsgálatnak van helye. A keresetlevelet jelen határozat közlésétől számított harminc napon belül, hatóságomon keresztül lehet benyújtani a Fővárosi Bírósághoz a Ket. 109. § (1) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 326. § (7) bekezdése alapján.

A határozatot kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Budapesti Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Készenléti Rendőrség vezetője

I N D O K O L Á S

I.

A Panaszos 2008. április 11-én a Budapest, I. kerület Clark Ádám téren tartózkodott és egy jogellenesen megtartott rendezvényen vett részt. A helyszínen lévő rendőrség 20.21 órakor a tömeget feloszlatta és a panaszost előállította.

A fenti esemény előzménye az volt, hogy egy magánszemély 2008. április 8-án 23.58 órakor bejelentést tett a Budapesti Rendőr-főkapitányságon, miszerint 2008. április 11-én 17.00 órától demonstratív rendezvényt kíván tartani a Budapest, XIII. ker. – Jászai Mari tértől történő vonulással – Hollán Ernő u. 10. szám alatti Broadway Jegyiroda előtt.

A 2008. április 11-i rendezvény bejelentését követően április 9-én 15.00 órakor egyeztető tárgyaláson rögzítették a rendezvény részleteit. Mivel a bejelentés vonatkozásában a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvényben (a továbbiakban: Gytv.) nevesített tiltó ok¹ nem állt fenn, ezért a BRFK a bejelentést tudomásul vette és tiltó határozatot a rendelkezésre álló 48 órán belül nem hozott.

A Gytv. alapján engedélyezett és a rendőrség által biztosított rendezvényt követően a szervező a jelenlévő tömeg előtt kijelentette, hogy egy „jogtechnikai kísérletet” kíván végrehajtani, melynek során fel szeretné hívni a figyelmet a rendezvények bejelentése kapcsán kialakult ellentmondásokra. Véleménye szerint ezen ellentmondások lényege az, hogy a rendezvényeket annak megtartása előtt legalább három nappal kell bejelenteni, és az elkésett bejelentések tudomásul vételével kapcsolatban a Budapesti Rendőr-főkapitányság diszkriminatív módon jár el. Ennek bizonyítása érdekében a fenti magánszemély motoros futár útján 4 alkalommal jelentett be demonstrációt a főváros területére a BRFK Központi Panaszirodáján:

- 17.05 órakor 18.00 órára a Budapest, V. ker. Kossuth térre;
- 18.25 órakor 19.00 órára a Budapest, V. ker. Szabadság térre;
- 20.10 órakor 20.00 órára a Budapest, V. ker. Roosevelttérre;
- 20.10 órakor 21.00 órára a Budapest, I. ker. Clark Ádám térre.

A bejelentések átvételével egyidejűleg azok másodpéldányaira történő rájegyzéssel került rögzítésre, hogy a kérelem elkésett, így a bejelentést a BRFK érdemi vizsgálat nélkül elutasította.

A Hollán Ernő utcai rendezvény befejeztével a tömeg a szervező által megadott helyszínekre vonult, és 19.45 órakor a Roosevelttérre érkezett. Eddig az időpontig rendőri beavatkozásra, oszlatásra nem került sor, mert a résztvevők békésen vonultak, nem sértették mások jogait, nem valószínűsítették meg szankcionálható jogsértést.

---

¹ 1989. évi III. törvény a gyülekezési jogról, III. fejezet A rendezvény megtartása (az intézkedéskor hatályos szöveg):

„8. § (1) Ha a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, a rendőrség a bejelentésnek a hatósághoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen, vagy időben való megtartását megtilthatja.

(2) A rendőrség határozatát 24 órán belül írásban közölni kell a szervezővel.

(3) A rendőrség eljárására a közigazgatási hatósági eljárás általános szabályai az irányadók.”

A Magyar Tudományos Akadémia előtt tartózkodó demonstrálók 19.57 órakor elindultak a Lánchíd felé, hogy átvonuljanak Budára. Ugyanekkor – a rendőri jelentések tanúsága szerint – a helyszínen lévő művelti parancsnok felhívta a figyelmet arra, hogy a jelenlévők nem bejelentett rendezvényen vesznek részt. A vonuló tömeg – mint az a videofelvételeken is látható – akadályozta a közúti közlekedést, a hídon haladó autókat, buszokat fékezésre, megállásra kényszerítve forgalmi fennakadást okozott, ezért a BRFK biztosítási parancsnoka utasítást adott a Készenléti Rendőrség műveletirányítójának, hogy a Lánchíd budai hídfőjénél, a Clark Ádám téren kezdjék meg a tömeg oszlatását. A Lánchíd közepénél 20.10 órakor elhangzott az első felszólítás a rendezvény befejezésére, megjelölve a távozás útvonalát. Ezt újabb két felszólítás követte, majd a helyszínről nem távozókat körülzárták.

A Panaszos a rendőrség háromszori felszólítása ellenére sem hagyta el a Clark Ádám teret, ezért 20.21 órakor a jogellenesen összegyűlt tömegből kiemelték, igazoltatták, ruházatát és csomagját átvizsgálták, majd előállították. Az intézkedésről videó felvétel készült. A panaszos előállítását a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főosztály II. Vagyonvédelmi Osztályán 2008. április 11. 20.21 órától 2008. április 12. 02.40 óráig tartott.

A Panaszos az események kapcsán a rendőri intézkedésekre vonatkozóan – 2008. április 11-én történt előállításának és a bilincs használatának törvényes oka nem volt – nyújtotta be panaszát a Független Rendészeti Panasztestülethez.

A panaszok megalapozatlanok.

II.

Döntésem meghozatala során figyelembe vettem a Független Rendészeti Panasztestület állásfoglalását, az állampolgári jogok országgyűlési biztosának ajánlásait, valamint – mivel a beadványban kifogásolt intézkedések az Alkotmányban is rögzített alapjogokat érintenek – az Alkotmánybíróság vonatkozó határozatait.

1. A demokratikus társadalmak egyik fontos értéke és egyben előfeltételei is a békés gyülekezés szabadsága. Az ennek jegyében tartott rendezvények teszik lehetővé, hogy a polgárok a politikai folyamatokat, a közhatalmat gyakorló szervek tevékenységét kritikával illessék, vagy esetenként – a jogállamiság keretei között – befolyásolják². A 2008. április 11-ei események során foganatosított rendőri intézkedések jogalapjának, jogszerűségének megítélésében fontos elem a rendezvény jellegének megállapítása. Az Alkotmány biztosítja a Magyar Köztársaság területén a szabad véleménynyilvánításhoz és az azzal szorosan összefüggő békés gyülekezéshez való jogot³. Több ombudsmani ajánlás mellett az Alkotmánybíróság is kifejtette, hogy milyen rendezvények ismeretesek a fejlett demokráciákban, illetve melyek azok, ahol a Gytv. rendelkezéseinek érvényesülnie kell. Különbséget kell tenni az előzetes szervezés nélküli, békés gyűlések (spontán gyűlések, ún.

² Lásd például: 30/1992. (V.26.) AB határozat; 3/2007. (II.13.) AB határozat; 75/2008. (V.29.) AB határozat.

³ 1949. évi XX. törvény A Magyar Köztársaság Alkotmánya, XII. fejezet Alapvető jogok és kötelességek (az intézkedéskor hatályos szöveg):

„61. § (1) A Magyar Köztársaságban mindenkinek joga van a szabad véleménynyilvánításra, továbbá arra, hogy a közérdekű adatokat megismerje, illetőleg terjessze.(...)”

62. § (1) A Magyar Köztársaság elismeri a békés gyülekezés jogát és biztosítja annak szabad gyakorlását. (...)”

flash mobok)⁴ – melyek jellegüknél fogva nem bejelentés kötelezettek –, és a Gytv. hatálya alá tartozó olyan rendezvények között, „amelyeket a rendezvényre okot adó esemény miatt rendkívül rövid időn belül lehet csak megtartani, mert a rendezvény későbbi megtartása értelmetlen volna.”⁵

A rendelkezésre álló adatok alapján a rendezvény, amelyen a Panaszos részt vett bejelentési kötelezettséggel járó, közterületen megtartott, szervezett rendezvénynek minősül.

2. A beadványban kifogásolt rendőri intézkedések jogalapjának vizsgálata során egy másik fontos kérdéskör a Gytv. által előírt határidőn⁶ belüli bejelentések elutasítása, illetve tudomásul vétele. A panaszos diszkriminatív⁷ tartja a Budapesti Rendőr-főkapitányság ez irányú gyakorlatát, – ezzel is sértve érezve alapjogait – éppen ezért ezt jelölte meg a rendezvény megtartása elsődleges okaként.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a határidőhöz kötött bejelentési kötelezettséget következetesen a gyülekezési jog alkotmányos korlátjának minősíti, és „(...) A rendezvény bejelentésének elmulasztása megfosztja a hatóságot annak mérlegelésétől, hogy a tervezett rendezvény nem zavarja-e meg súlyosan a népképviselői szervek vagy a bíróságok működését, vagy pedig a közlekedés rendjét. Az pedig, ha a rendezvényt a bejelentésben foglaltaktól eltérő időben, helyen, útvonalon tarthatnák meg minden következmény nélkül, értelmetlenné tenné a bejelentési kötelezettség előírását, illetőleg lehetőséget teremtene a gyülekezési jog visszaélésszerű gyakorlására. (...)”⁸.

A Rendőrség feladatainak ellátása során arra törekszik, hogy a Magyar Köztársaság területén mindenki számára biztosítsa az őt megillető jogokat. A 2008. április 11-én 17.00 órára tervezett rendezvényt 2008. április 8-án 23.58 órakor jelentették be, tehát a három nap a bejelentés és a rendezvény kezdete előtt nem telt el. Ennek ellenére a Budapesti Rendőr-főkapitányság – mivel arra az álláspontra jutott, hogy önmagában a bejelentés elkésztése nem lehet oka a rendezvény megtiltásának⁹, ha a rendezvény időpontjáig hátralévő idő még

⁴ 75/2008.(V.29.) AB határozat: „(...) Ugyanakkor a spontán gyűléseket tervszerűen nem készítik elő a szervezők, és nincsen előre meghatározott útvonaluk, napirendjük, rendezők, stb. (...)”

⁵ Lásd: 75/2008.(V.29.) AB határozat.

⁶ 1989. évi III. törvény a gyülekezési jogról, II. fejezet A rendezvény szervezése (az intézkedéskor hatályos szöveg):

„6. § A közterületen tartandó rendezvény szervezését a rendezvény helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak, Budapesten a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak (a továbbiakban: rendőrség) legalább három nappal a rendezvény megtartásának tervezett időpontját megelőzően kell bejelenteni. A bejelentési kötelezettség a rendezvény szervezőjét terheli.

7. § Az írásbeli bejelentésnek tartalmaznia kell: a) a tervezett rendezvény kezdetének és befejezésének várható időpontját, helyszínét, illetőleg útvonalát; b) a rendezvény célját, illetőleg napirendjét; c) a rendezvényen résztvevők várható létszámát, a rendezvény zavartalan lebonyolítását biztosító rendezők számát; d) a rendezvényt szervező szerv vagy személyek és a szervezők képviselőire jogosult személy nevét és címét.”

⁷ 1949. évi XX. törvény A Magyar Köztársaság Alkotmánya, XII. fejezet Alapvető jogok és kötelezettségek: „70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül. (...)”. Lásd például: 9/1990. (IV.25.) AB határozat; 30/1997. (IV.29.) AB határozat.

⁸ Lásd: ABH 2001, 465.

⁹ Ezt a – nemzetközi bírósági és jogalkalmazói felfogást is tükröző – gyakorlatot az Alkotmánybíróság sem kifogásolta, sőt a 75/2008. (V.29.) AB határozat rendelkező részének 2. pontjában a következőket deklarálja: „(...) Önmagában a késedelmes bejelentésre hivatkozva nem tiltható meg azoknak a békés

elégséges a rendőrségi felkészüléshez – tudomásul vette a rendezvényt, annak biztosítása érdekében a szükséges intézkedéseket megtette.

A 2008. április 11-i demonstrációkat megelőzően 2008. évben 68 db – három napon belül bejelentett és tudomásul vett – rendezvény került lebonyolításra. A rendőrség ezzel a gyülekezési jog lehetőség szerinti legteljesebb gyakorlását segítette elő, mivel a szándéka még az elkésett beadványok esetében is arra irányult, hogy mindent megtegyen a rendezvény zavartalan lebonyolítása érdekében.

Ez a gyakorlat nem jár az Alkotmánybíróságnak a jogbiztonsággal és az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságával kapcsolatban megfogalmazott elvi téziseinek sérülésével sem¹⁰. Minden olyan esetben, amikor lehetőség nyílik az elkésett bejelentéseknél a megfelelő felkészülésre, a Budapesti Rendőr-főkapitányság teljesíti törvényben előírt kötelezettségeit.

3. Egy közterületen tartott rendezvény feloszlásának mérlegelése során a fentiekben részletezett problémakör mellett, más fontos tényezők is szerepet kapnak. Ilyen például a szükségesség és arányosság követelménye. Jelen esetben tény, hogy a már említett gyülekezési jog „ütközik” – egy másik – a szabad mozgáshoz való¹¹ alapjoggal. Az Alkotmánybíróság az említett alapjogok konkurálása esetén leszögezi, hogy „(...) a hatóságnak szükségképpen rendelkeznie kell azzal a jogszabályi felhatalmazással, hogy biztosítsa mindkét alapjog érvényesülését, illetőleg, ha ez lehetetlen, azt, hogy az egyik csak a legszükségesebb mértékben szoruljon háttérbe időlegesen a másik javára. Ez indokolja, hogy a hatóság időben tudomást szerezzen a közterületen tartandó rendezvényről, és erre szolgál a rendezvény előzetes bejelentésének az előírása. (...) A gyülekezési szabadság és a szabad közlekedéshez fűződő érdek súlyát a konkrét eseteket megítélő jogalkalmazás során kell figyelembe venni. (...)”¹².

E kritériumoknak, illetve a Budapesti Rendőr-főkapitányság intézkedéseinek párhuzamba állításával megállapítható, hogy a hatóság addig, amíg megfelelő felkészülési idő állt rendelkezésére az alkotmányos alapjogok egyidejű gyakorlásának biztosítására, nem szakította meg a rendezvényt, annak ellenére, hogy az intézkedéskor hatályos Gytv. alapján korábban is véget vethetett volna a demonstráció sorozatnak.

---

rendezvényeknek a megtartása, amelyek a gyülekezésre okot adó esemény miatt nem jelenthetők be három nappal a tervezett rendezvény időpontja előtt.”

¹⁰ Lásd például: 9/1992. (I. 30.) AB határozat, V.3. pont: „A jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csupán az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárási garanciák. Csak formalizált eljárás szabályainak követésével keletkezhet érvényes jogszabály, csak az eljárási normák betartásával működnek alkotmányosan a jogintézmények.”

¹¹ 1949. évi XX. törvény A Magyar Köztársaság Alkotmánya, XII. fejezet Alapvető jogok és köteleességek:
 „58. § (1) Mindenkit, aki törvényesen tartózkodik Magyarország területén - törvényben meghatározott esetek kivételével - megillet a szabad mozgás és a tartózkodási hely szabad megválasztásának joga, beleértve a lakóhely vagy az ország elhagyásához való jogot is.”

¹² Lásd: 75/2008. (V.29.) AB határozat.

4. A Panaszos egy olyan rendezvényen vett részt, melyen annak szervezője saját megfogalmazása szerint egy „jogtechnikai kísérletbe” kezdett. Négy különböző helyszínrre és időpontra, szándékosan úgy jelentett be rendezvényeket, hogy a rendőrségnek esélye sem volt arra, hogy az ezzel kapcsolatos, a rendezvény biztosítását szolgáló intézkedéseket megtegye. A rendezvények helyszínein a résztvevők alapvetően békésen vonultak, nem sértették mások jogait, nem valósítottak meg bűncselekményt, és nem zavarták a közúti közlekedés rendjét, ezért rendőri beavatkozás nem történt, így nem állt fenn a Gytv. által nevesített oszlatási ok (Gytv. 14. § (1) bek.).

A tömeg Lánchídra vonulásakor – a körülmények megváltozásának következményeként – a közúti közlekedés rendjének, a közrend és a közbiztonság fenntartásának érdekében a rendőrség szabályosan, felszólításokat követően a Clark Ádám téren megkezdte a tömeg feloszlátását (62/2007. [XII. 23.] IRM rendelet a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról [a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat] 74. § (1)-(5) bekezdései).

A tömegoszlatás során a Panaszos többszöri figyelmeztetés ellenére sem hagyta el a helyszínt, ezért megtörtént az igazoltatása és az előállítása. Ezt követően az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 40/A. § szerinti jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértése miatt a panaszos ellen szabálysértési eljárás indult.

Az eljáró rendőrök az Rtv. igazoltatásra¹³ és az előállításra¹⁴ vonatkozó, valamint a Szolgálati Szabályzat 74. § (1)-(5) bekezdései rendelkezéseit¹⁵ maradéktalanul betartva, jogszerűen és szakszerűen jártak el. Ezt a rendőri jelentés és a helyszínen készült videofelvétel is alátámasztja.

¹³ 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről, V. fejezet Rendőri intézkedések, Igazoltatás (az intézkedéskor hatályos szöveg):

„29. § (1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. (...)”

¹⁴ 1994. évi XXXIV. törvény a Rendőrségről, V. fejezet Rendőri intézkedések, Elfogás és előállítás (az intézkedéskor hatályos szöveg):

„33. § (1) A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,
(2) A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt,

(...) f) aki a szabálysértést az abbahagyásra irányuló felszólítás után is folytatja, illetőleg akivel szemben az eljárás azonnal lefolytatható, továbbá akitől tárgyi bizonyítási eszközt kell megszerezni, vagy elkobzás alá eső dolgot kell visszatartani. (...)”

¹⁵ 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról, IV. fejezet A kényszerítő eszközök, Tömegoszlatás: „74. § (1) Ha jogszabály a tömeg feloszlátását a Rendőrség számára kötelezővé teszi (gyülekezési törvény 14. §), vagy tömeg jogellenes magatartást tanúsít, a csapaterő kirendelésére jogosult rendőri vezető intézkedik a tömegoszlatásra.

(2) Tömegoszlatás elrendelésére - jogszabályban meghatározott feltételek megléte esetén - a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó olyan rendezvényeken, ahol a Rendőrség a rend biztosításában közreműködik, a biztosítás parancsnoka jogosult.

(3) A feloszlátásra irányuló rendőri felszólítást hangosító eszköz alkalmazásával legalább kétszer meg kell ismételni. Az utolsó felszólítás során a kényszerítő eszközök alkalmazását kilátásba kell helyezni.

(4) A felszólításban közölni kell a helyszínről való eltávozás irányát, és arra a szükséges időt biztosítani kell. A felszólítást a rendőri fellépés megkezdésével egyidejűleg kell foganatosítani, ha a csapaterőt a tömeg részéről közvetlen támadás éri.

(5) Tömeggel szemben a csapaterő a következő kényszerítő eszközöket alkalmazhatja: a) passzív ellenállás esetén testi kényszert, b) aktív ellenszegülés esetén rendőrbotot, vegyi eszközt, ingerlőgázt, elektromos sokkoló eszközt, bilincset, pórázon vezetett szolgálati kutyát szájkosárral vagy anélkül, valamint

A fentiek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

III.

A Panasztestület a 2008. április 17-én előterjesztett panaszát megvizsgálta és a fent hivatkozott állásfoglalásában azt részben megalapozottnak találta. A Panasztestület az 1949. évi XX. törvény a Magyar Köztársaság Alkotmánya XII. fejezet 55. § (1) bekezdés szerinti személyes szabadsághoz való jog, valamint a 62. § (1) bekezdés szerinti gyülekezési jog gyakorlásához fűződő jog súlyos sérelmét állapította meg.

A Panasztestület megállapításaival a fentiekben kifejtett, illetve az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

1. *„(...) a Rendőrség gyakorlata arra nézve, hogy mely már a határidőn belül bejelentett rendezvényeket vesz tudomásul mégis, és melyeket nem, egyáltalán nem kiszámítható.”*

A közterületen tartandó rendezvény szervezését – a Gytv. 6. §-a szerint – a rendezvény helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak, Budapesten a Budapesti Rendőr-főkapitányságnak legalább három nappal a rendezvény megtartásának tervezett időpontját megelőzően kell bejelenteni. A bejelentési kötelezettség a rendezvény szervezőjét terheli.

A 2008. április 11-i bejelentésekkel kapcsolatban – ellentétben a korábbi, szintén 2008-ban három napon belül bejelentett és tudomásul vett 68 esettel – a rendőrségnek nem volt módja felkészülni az alkotmányos joggyakorlás elősegítésére, nem tudta a szükséges előkészítő eljárást lefolytatni, valamint nem volt lehetőség az egyeztetésre, a rendőri biztosítás megszervezésére. A rendkívül kevés reagálási idő – az első helyszínen 55 perc, a második helyszínen 35 perc, a harmadik helyszín esetében 10 perccel a rendezvény kezdetének időpontja után, a negyedik helyszínen 50 perc – illetve a sorozatos bejelentések felvetik a szándékosan rosszhiszemű joggyakorlás lehetőségét a bejelentő részéről, aki ezzel az általa jogtechnikai kísérletként definiált demonstrációs tesztsorozattal mintegy próbára kívánta tenni a rendőrséget.

A gyülekezési jog ilyen, fentiekben kifejtett, rendeltetésellenes gyakorlásának a következménye az, hogy a Budapesti Rendőr-főkapitányság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 30. § d) pontja alapján megállapította, hogy a bejelentés – a Gytv. 6.§-a által meghatározott határidőre figyelemmel – elkésett, és ezért azokat érdemi vizsgálat nélkül elutasítsa.

Álláspontom szerint ezzel a döntéssel a rendőrség nem sértette az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében foglalt jogállamiság kritériumából eredő jogbiztonság követelményét. A Budapesti Rendőr-főkapitányság által követett gyakorlat e tekintetben nem kiszámíthatatlan.

---

vízagyút, c) felfegyverkezett tömeg ellenszegülésének megtörésére pirotechnikai eszközt, lóháton vagy járműkötelékben végzett kényszeroszlatást, d) aktív rendbontók kiemelésére, elfogására elfogóhálót. (...)”

2. „(...) A tömeg a Lánchíd járdáján indult el, majd a Rendőrség állította le számukra a gépkocsiforgalmat is. Mindezek miatt a közlekedés rendjének akadályozására való hivatkozás, mint felozlatási ok, nem megalapozott. A rendezvényt felozlatni – megalapozottan – a bejelentés hiányára hivatkozással lehetett volna. ”

A helyszínen készített rendőrségi videofelvételek tanúsága szerint a tömeg a Roosevelttérről úgy indult el, hogy a közlekedést akadályozta: a hídról lehajtó és a hídra felhajtó autókat és a menetrendszerű buszt fékezésre készítette, forgalmi akadály és balesetveszélyes helyzet keletkezett, melynek során vonulásuk a járműforgalom fennakadását eredményezte.

A rendkívül kiélezett, közbiztonsági szempontból fokozottan kockázatos szituációban a Budapesti Rendőr-főkapitányság az adott helyen és időben a hatáskörébe tartozó feladatokat hajtotta végre.

3. „(...) a 20:11 perckor elhangzott első rendőrségi felszólítás – melyet percekben belül még kettő követett – a tér egyes részein nem volt érthető.”

Az oszlatás megkezdésekor a rendőrség a jogszabályokban előírtaknak megfelelően jól hallhatóan felszólította a téren lévő tömeget a terület elhagyására. A felszólítás hangosító autóból történt, amelynek hangosító berendezése 2x300W-os teljesítményű. Az abból elhangzottak hallhatóak voltak a tömeg számára, amit az is alátámaszt, hogy annak jelentős része eleget tett a felszólításnak. Megjegyzendő, hogy a szervező a demonstrálókat kézi hangosbeszélővel instruálta, melynek körülbelül 25 Wattos teljesítménye elegendőnek bizonyult ahhoz, hogy a több száz fős tömeget összetartsa, informálja.

4. „(...) a Rendőrség a Szentendrei utat jelölte meg a távozás irányaként, amely a rendezvény helyszínétől több kilométerre található, és mivel közvetlenül nem kapcsolódik a rendezvény helyszínéhez, a tömeg megfelelő helyismerettel nem rendelkező tagjai számára nem jelentett valós iránymegjelölést.”

Egy demonstráción a résztvevők összetétele rendkívül heterogén, sokuk helyismerete nem terjed ki a főváros valamennyi utcájára, terére, de az a tény, hogy a távozás irányaként megjelölt Szentendre a fővárostól északi irányban, a Duna jobb partján található köztudomásúnak tekinthető. Az ezzel ellentétes irányok egyébként rendőri erővel lezárásra kerültek.

5. „(...) Az adott körülményekhez mérten egyértelműen megállapítható, hogy nem állt a gyülekezők rendelkezésére elegendő idő a helyszín elhagyására, és semmi nem indokolja azt, hogy miért volt szükség ilyen rövid idő alatt az egyetlen szabadon hagyott távozási útvonal lezárására is. Ez a rendőri intézkedés sértette a személyek békés gyülekezéshez való alapvető jogát, és emiatt az Rtv. 2. § (1) bekezdésébe is ütközik.

Az oszlatás megkezdésekor a rendőrség a jogszabályokban előírtaknak megfelelően jól hallhatóan felszólította a téren lévő tömeget a terület elhagyására. Az első felszólítás 20.11.36 órától 20.12.58 óráig tartott, a második felszólítás 20.13.06 órától 20.14.32 óráig, míg a harmadik felszólítás 20.14.39 órától 20.15.58 óráig tartott.

A tömeg körbezárásáig – az első felszólítás után 9 perc 42 másodperc, a második felszólítást követően 8 perc 8 másodperc, a harmadik felszólítás után 6 perc 42 másodperc – közel 10 perc állt rendelkezésére az ott tartózkodó személyeknek a terület elhagyására.

Az első felszólítás után normál gyaloglás ütemében 1 főt alapul véve a távozásra rendelkezésre álló idő alatt megközelítőleg 680 méter, a második felszólítás után 570 méter, illetve a harmadik felszólítást követően 470 méter tehető meg. Normál gyaloglási tempónál lassabban, vontatottan történő haladás esetén is legalább 300-330 méter tehető meg 6 perc 42 másodperc leforgása alatt. A Clark Ádám tér és a Fő utca torkolatának szélessége 14.4 méter."

A fentiekre tekintettel a felszólított tömegnek a tömegoszlatás megkezdéséig elegendő ideje volt a terület elhagyására. Az intézkedések és az előállítások fogatosításának megkezdése előtt, akinek szándékában állt, az szabadon elhagyhatta a helyszínt, és a tömeg nagyobbik része ezt meg is tette. A téren maradt néhány fő a szétosztatásra irányuló rendőri felszólításnak nem tett eleget, a rendőri intézkedésnek nem vetették alá magukat, a rendőri utasításnak nem engedelmeskedtek, passzív ellenállást tanúsítva a helyszínen maradtak.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerinti rendőri feladatok felvetése kapcsán az alábbiakat fejtem ki. A Rendőrség védelmet nyújt az életet, testi épséget, vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben. Az említett esetben – tekintettel arra a körülményre, hogy 20.17 órakor a tömeg megrongálta az RB 73-48 forgalmi rendszámú szolgálati gépjárművet, annak üvegét kővel dobták be – a rendőri intézkedések (a tömeg oszlatása, majd körbezárása) éppen e feladat ellátása körében történtek. A közrend és a közbiztonság fenntartása szintén a rendőrség feladatai közé tartozik. Azok az állampolgárok, akik a rendezvényen nem vettek részt, de annak, akaratuk ellenére mégis részesei voltak – a környéken lévő házak lakói, Budapestnek ezen a területén gyalogosan (esetenként turistaként), valamint járművel közlekedők – okkal várhatták el a rendőrségtől az olyan intézkedések fogatosítását, melyek a rend és a köztéri nyugalom helyreállítása érdekében történtek.

7. „(...) A rendőrség azon magatartása pedig, amellyel a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény 76.§ (1) bekezdése, illetve az Rtv. 33. § (2) bekezdés f) pontja alapján a rendezvényről előállította az igazoltatott személyeket, nem veszi figyelembe a személyes szabadsághoz fűződő alapvető jogukat (Alkotmány 55. § (1) bekezdés)”

Az Rtv. 59. § (1) bekezdése alapján, ha a jogellenesen összegyűlt, illetőleg jogellenes magatartást tanúsító tömeg a szétosztatásra irányuló rendőri felszólításnak nem tesz eleget, a Rendőrség kényszeroszlatást hajthat végre. A Szolgálati Szabályzat 74. § (1) bekezdése szerint, ha a jogszabály a tömeg felosztatását a Rendőrség számára kötelezővé teszi (Gytv. 14. §), vagy a tömeg jogellenes magatartást tanúsít, a csapaterő kirendelésére jogosult rendőri vezető intézkedik a tömegoszlatásról.

A Gytv. 14. §-a arról rendelkezik, hogy amennyiben a gyülekezési jog gyakorlása mások jogait, vagy szabadságát sérti, valamint bejelentéshez kötött rendezvényt tiltó határozat ellenére tartanak, a rendőrség a rendezvényt felosztatja.

8. „A fentiek alapján nem állapítható meg olyan körülmény, amely indokol szolgált volna a gyülekezők ilyesfajta tömeges előállítására, ráadásul több esetben velük szemben bilincs, illetve ún. műanyag gyorskötöző alkalmazására. (...) Szintén sériült az Rtv. 16. §-a, amelynek értelmében a rendőr kényszerítő eszközt csak az arányosság elvének figyelembe tartásával alkalmazhat úgy, hogy az nem okozhat aránytalan sérelmet az intézkedés alá vontnak. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört, és a rendőri intézkedés eredményessége nélkül is biztosítható.”

A bilincs alkalmazására egyrészt a szökés megakadályozása végett (Rtv. 48. § c/ pont), másrészt biztonsági okokból került sor. Tekintettel az előállított személyek nagy számára mind a rendőrök, mind a panaszos biztonsága érdekében indokolt volt a bilincs használata. Önmagában az a körülmény, hogy a tömeges előállítások helyszínén a panaszos a rendőri intézkedés során ellenállást nem tanúsított, nem elégséges ok a bilincs használatának mellőzésére. Nem volt előre látható, és teljes bizonyossággal kiszámítható, hogy a tömeg hangulatának megváltozása (például, hogy milyen reakciókat vált ki a résztvevőkben az „engedjétek ki Tomcatet!”- bekiabálások?) – esetlegesen a tömegben kialakuló pszichés zavarodottság – milyen hatást gyakorol az egyes előállított személyek viselkedésére. Ennek alapján az önkárosítás, valamint a támadás lehetőségének megakadályozása alapos indokul szolgált a bilincs, mint kényszerítő eszköz alkalmazására (Rtv. 48. § bekezdés a-b/ pontok). Az intézkedést az eljáró rendőrök az arányosság és szükségesség követelményeinek megfelelően fogantatosították.

Az események tükrében – a rendőri jelentések és a videofelvételek figyelembevételével – az alábbiak állapíthatók meg:

- a rendezvényen a résztvevők egy része a felszólítás ellenére nem hagyta el a helyszínt;
- passzív ellenállást tanúsítottak;
- a tömeg jelenlétét kihasználva ez idáig ismeretlen tettesek a helyszínen szolgálatot teljesítő rendőrök szolgálati járművét megrongálták.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdése szerint a rendőr a hatóság, vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a szabálysértést az abbagyásra irányuló felszólítás után is folytatja. Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet 40/A. § szerint minősülő jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség elkövetése – aki a rendvédelmi szerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, ötvenezer forintig terjedő pénzbírsággal sújtható – miatt az igazoltatások és előállítások végrehajtása indokolt és jogszerű volt.

A panaszos részére a Budapesti Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főosztály II. Vagyonvédelmi Osztályán 141-573/2008. számon kiállított igazolás alapján az előállítás 2008. április 11. 20.21. órától 2008. április 12. 02.40 óráig tartott, tehát a személyi szabadság korlátozása nem lépte túl az Rtv. 33.§-ának (3) bekezdésében megállapított 8 órás maximális időtartamot.

A fentiekben kifejtettek alapján a helyszínen szolgálatot teljesítő és az előállítást végrehajtó rendőrök a Gytv, az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseit betartva, jogszerűen, szakszerűen és indokoltan hajtották végre a kifogásolt intézkedéseket.

A Panasztestület egyéb általános érvényű megállapításaival messzemenően egyetértek. A Rendőrség célja, hogy a jövőben az állampolgárok által benyújtott panaszok alapján kidolgozott testületi állásfoglalások figyelembevételével az intézkedések törvényessége, szakszerűsége, kulturáltsága folyamatosan javuljon.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Magyar Köztársaság Alkotmánya az 1949. évi XX. törvény XII. fejezet 55. § (1) bekezdése, valamint a 62.§ (1) bekezdése;
- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) és (2) bekezdése;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 1. § (1) bekezdése, a 13. § (1) bekezdése, 29. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdése, a 92. § (1) bekezdése, a 93/A § (1)-(5), valamint a (7) és (9) bekezdései;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII.23.) IRM rendelet 74. § (1)-(5) bekezdései;
- a szabálysértésekről szóló 1999. évi LXIX. törvény;
- a 218/1999. (XII. 28.) Kormányrendelet az egyes szabálysértésekről 40/A. § (1) bekezdése.

Budapest, 2008. augusztus 08.

Dr. Bencze József r. altábornagy
sk.